

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 179. Postea sciens Iesus quia omnia consummata. v. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Domine Iesu Christe, qui diligentibus te bona invisibilia præparasti, corda tibi matricque tuæ famulantium ad bravium supernæ remunerationis accende, & peccatoribus illapsus, gratiam, qua in tuo & sanctissimæ matris tuæ semper virginis servitio perseveremus, infunde, quo protectionis tantæ muniti præsidii quod te Domine donante concepimus, exequamur, & ad promissa in bono constantibus præmia aliquando pertingamus. Et, *ô Domina mea sancta Maria, me in tuam benedictam fidem ac singularem custodiam & in sinum misericordie tuæ hodie & quotidie & in hora exitus mei animam meam & corpus meum tibi commendo, omnem spem & consolationem, omnes angustias & miseras meas, vitam & finem vitæ meæ tibi committo, ut per tuam intercessionem & per tuam meritâ, & omnia mea dirigantur & disponantur secundum tuam cuique filii voluntatem, & meam necessitatem. Amen. Vel uti Sodales B. M. V. apud Societatis Iesu Patres profiteri solent. S. Maria mater Dñi & virgo Ego N. N. te hodie in Dominam, Patronam & advocatam eligo firmiterque statuo ac propono, me nunquam te derelicturum neque contra te unquam aliquid dicturum, aut facturum, aut permisurum ut à meis subditis aliquid contra tuum honorem unquam agatur. Obsecro te igitur suscipe me in servum perpetuum, ad sis mihi in actionibus omnibus meis, nec me deseras in hora mortis. Amen.*

§. 179. Postea sciens Iesus quia omnia consummata. v. 28.

Nimirum, quæ ab ipso consummari debebant vel actu antequam moreretur, vel virtute aliqua iam posita, undè postea suo tempore effectus actu proditurus esset, pervidens Iesus iam esse bene disposita, & paucissima actu, antequam moreretur, consummandâ restare ad illâ se accinxit, ut fortis, absolvenda, uti videbimus. Quæ vero illa essent quæ iam consummata erant pene infinitum esset dicere, vel enumerare utpotè tanta quanta teste S. Ioanne in omnibus libris mundi scribi non possent, & idè ea enumerare debeo super sedere. Consilium tamen do posteritati, ut si quis velit, utiliter possit ex una parte ponere prophetias omnes & figuras de Christi Domini rebus, & ex altera parte res ipsius, nempe acta, & dicta, in quo genere iam quidam, uti Baeza Soc. Iesu sacerdos, prævit, qui de Christo figurato in veteri Testamento, Tomos sex in lucem emisit. Ego interim moneo Lectorem, ne Christum D. autem et Scripturæ alligatum fuisse, sed ipsi Scripturam, idè enim de eo scriptum erat, quia ipse sic facturus erat, & Iudæis habentibus scripturam istam, cum nimium adhærent scripturæ (ita fieri solet in rebus humanis, ut ægrè medium teneatur, sed ad unum extremorum à medio pronissime deflectatur) ipsa scriptura identidem ab
Domi-

Domino & ab Apostolis obiecta est, ut qui oculos clausissent ad alia lumina, per hanc saltem, ad eum sibi pertinaciter dilectum, viderent ipsum quem persequerentur esse Messiam, verè à Deo missum mundi Salvatorem. Quando vero cum gentilibus erat agendum, nequaquam scriptura agebat Dominus vel Apostoli (hoc enim ridiculum fuisset, ex ignoto principio ipsis probare ignotum, & ex non admisso, ad admitendum, id quod nec citè, inducere) sed agebant ex luminis naturæ principis à Gentilitate tota admissis, item miraculis supra naturam paratis. Et hoc est quod S. Paulus insinuat dicens, Iudæum ex lege ipsi scripta Gentilem sine lege ea iudicandum esse, non tamen sine omni lege quia lex naturalis rationis in omnibus est impressa. Patet igitur quam ridicule agant hæretici, qui nihil verunt credendum esse vel agendum nisi sit in sacra Scriptura, Bibliorum scilicet textu, descriptum. Si namque hæc regula, si ita ab ipsis, ex scriptura nusquam monstrata, esset vera maiores eorum gentiles, nunquam ad fidem pervenissent. Sed mittamus cæcos hos.

TU Christiane Catholice, memor esto, quod iam recepta scriptura per tuam fidem, ut Dei verbo, sic omnia in ea scripta, ut non consummata hæcenus, porro de te sint consummanda, sicuti de Christo & Ecclesia sua omnia fuerunt consummata, ita ut nec apex nec iota unum omittatur. usque ad hodiernam diem, inquit S. Aug. omnia evenerunt, sic & que restant evertura sunt, timeamus diem iudicii, venturus est Dominus: qui venit humilis venit, excelsus. Et quidem nos maiora habemus argumenta ad credendum ea, quæ in scripturis eorum prædicuntur, quam veteris legis homines. Videmus enim iam plurima fuisse adimpleta sicut prædicebantur. Diluvium v.g. generale quia illi nullam adhuc viderant, non facile credebant, aliquid futurum. Nos vero qui scimus impletum esse: quomodo non credemus futurum etiam aliquando diluvium (ut sic dicam) ignis in novissimis siquidem id expressissime nobis prædixit Dominus Matt. 24. sicut in diebus Noe, ita erit adventus filii hominis, sicut enim erant in diebus ante diluvium comedentes & bibentes, nubentes & nuptui tradentes &c. ita erit & adventus filii hominis. Si revera Indæorum excidium contigit, sicut à Christo eis prædictum est. Quomodo non credemus quod idem nobis prædixit, de omni verbo otioso reddendam esse rationem Deo. Matth. 12. Et si de otioso verbo, quid fiet de pernicioso? quid fiet de blasphemo? Et si hoc de verbis quid fiet de factis? An forte impleri debuerunt quæ scripta sunt, de tormentis filij, & non implebuntur quæ scripta sunt de condemnatione servi! Absit. Itaque sumus inexcusabiles, respectu eorum qui præcesserunt Christum, Neque existime-

mus satis esse si credamus esse ventura quæ ventura prædicuntur: nisi eadem fugiamus, si mala sunt, & faciamus, si bona. Quid enim prodest credere Architecto ruituram domum nisi inde te protipias? credere medico non bibendum vinum? si interim non abstineas.

O Quam certa erit dies iudicij à Sophonia prædicta! dies omnium mortalium oculis spectanda & ab impijs certo certius expectanda, dies omnium pene prophetarum oraculis prænuntiata, vt nullo sæculo à memoria & mente fidelium posset excidere, dies illa in noua Lege rursus Evangelicis & Apostolicis scriptis multoties inculcata, dies illa in officijs Ecclesiæ sanctæ continuo representata & decantata, dies illa quæ continet omnes dies præcedentium sæculorum quandoquidem de illis tunc ratio sit reddenda, dies illa ad quam omnes dies tendunt & in qua finientur omnia tempora, & omnes dies: dies illa quæ tot præcedentibus angustijs parturit & tandem parit æternitatem dierum nunquam finiendam, dies illa quam exspectat omnis Creatura ingemiscens vt liberetur à seruitute & corruptione, quia vanitati subiecta est non volens, hoc est mutabilitati variæ obnoxia, peccatoribus, & peccatis quasi inuita seruiens: dies illa quam Ioannes Baptista præco Christi in deserto forti voce & zelo in clamabat: dies, inquam, in qua veniet ille, cuius ventilabrum in manu eius vt purget aream suam: dies illa quam Angelus Apocalypsis volans per medium cælum & habens Euangelium æternum annuntiat sedentibus super terram, insonans. *Time te dominum, time te Dominum quia venit hora iudicij eius: dies illa quæ per excellentiam sacris in codicibus appellatur, Dies Domini, quia tunc Dominus suam ostendet potentiam, iustitiam, dominium vindictamque erga impios. O diem magnum & amarum valde.*

§. 180. *Vt consummaretur scriptura dicit sitio. vi28.*

Cum immediate dixisset Euangelista, Christum Dominum in passione sua impleuisse omnes prophetias, figuras, mysteria, scripturas, sacrificia, atque promissa quæ de ipso scripta dictaque essent, superaddit, quasi adhuc pauca complenda nimirum sitim Christi & ipsammet mortem de quibus etiam propheta prædixerant. De qua siti non est mirum si credamus fuisse in Cruce immanem quippe ex tanta emissionem sanguinis, & vi tormentorum, ex longa & lenta morte corpus Domini exhaustum erat & exinanitum. *Arui aiebat David tanquam testa virtus mea & lingua mea adhasit faucibus meis;* Christus in cruce voce miserabili exclamauit, *sitio*, nullus tamen misertus est ei, & hoc cor Virgineum haud dubie nouo dolore transf-

S

uer-